

Dobrochna Jankowska

Bolków, gm. Police, woj. szczecińskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 15, 9-10

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BOHATERY LEŚNE, gm. Lipsk n. Biebrzą Uniwersytet Warszawski
woj. suwałskie Instytut Archeologii
Stanowisko 2 "Białe"

Badania prowadził mgr Karol Szymczak. Finansował WKZ w Suwałkach. Pierwszy sezon badań. Stanowisko piaskowe. Górny paleolit /? /.

Stanowisko położone jest na piaszczystym wyniesieniu w odległości ok. 0,5 km od stanowiska Wołkusz 5, ok. 200 m od doliny rzeki Perstunki /dopływu Wołkuszanki/ i ok. 50 m od krawędzi niewielkiej wyschniętej dolinki między strefą piaszczystą a morenową. Materiał archeologiczny jest całkowicie odwiarty i być może nieco przesunięty, co jednak nie zakłóca całkowicie sytuacji planigraficznej. Wszystkie zabytki krzemienne pokryte są intensywną białą patyną, a ich powierzchnie są w znacznym stopniu zniszczone przez wyświecenie.

Przebadano dotąd 94 m² pozyskując ponad 3.100 zabytków. W tej części homogenicznego najprawdopodobniej zespołu wystąpiły głównie rylce /kilkadziesiąt sztuk/: jedyne, łamańce i klinowate, często zwielokrotnione, jeden przekłuwacz a także kilka odłupków retuszowanych oraz jeden dwupiętowy rdzeń.

Trudno zaklasyfikować ten niezwykle ciekawy zespół inaczej niż jako paleolityczny z bliżej nieokreśloną, może do dziś nieznaną jednostką kulturową.

Badania będą kontynuowane.

BOLKÓW, gm. Police
woj. szczecińskie
Stanowisko 1

Uniwersytet im. Adama
Mickiewicza w Poznaniu
Katedra Archeologii
Konserwator Zabytków Archeologicznych w Szczecinie

Badania prowadziła dr Dobrochna Janowska. Finansował WKZ w Szczecinie. Drugi sezon badań. Obozowisko z okresu schyłkowego paleolitu i mezolitu.

Prace na stanowisku przebiegały w dwu etapach. Najpierw zakończono szczegółową inwentaryzację powierzchniową, a następnie przeprowadzono prace wykopaliskowe w jego południowej części. W wyniku szczegółowej inwentaryzacji stwierdzono, że obszar występowania materiału krzemienego zamyka się w kwadracie o boku 100 m. Potwierdziła się również obserwacja o 2 strefach intensywnego występowania okazów oraz

o zróżnicowanej strukturze inwentarza w ramach tych skupisk /por. Informator, Badania 1980/.

Badania wykopaliskowe przeprowadzono w obrębie skupiska południowego, lokalizując wykopy na jego północnej i zachodniej granicy. Eksploatacją objęto łącznie przestrzeń 68 m². Stwierdzono, że w północnej części badanego obszaru stanowisko zostało całkowicie zniszczone przez wieloletnią intensywną uprawę. Cały, bardzo liczny materiał występuje tu w obrębie warstwy ornej. Natomiast w części południowej, na przestrzeni ok. 12 m zachowała się część układu pierwotnego, pokryta na odcinku 3 m pokładem młodego torfu.

Uzyskano łącznie 3.837 okazów krzemienych, wśród których przeważają odłupki termiczne, odpady produkcyjne, rdzenie i półsurowiec. Rdzenie są zwykle drobne, jedno- lub wielopiętowe, maksymalnie wyeksploatowane. Wśród nielicznych narzędzi stosunkowo najwięcej jest zbrojników /tylczaki, półtylczaki, trójkąty, najczęściej równoramienne/. Poza tym stwierdzono m. in. obecność drobnych przekłuwaczy i wiertników, półfabrykaty lub fragmenty liściaków, pojedyncze okazy ryłców i drapaczy oraz 1 ciosak /? / wykonany z grubego odłupka korowego.

W południowej części badanego terenu ilość okazów o cechach schyłkowopaleolitycznych jest niewielka. Analiza wstępna pozwala sądzić, że materiał, który wystąpił in situ stanowi pozostałość pracownianego obozowiska mezolitycznego, o trudnej na razie do ustalenia przynależności kulturowej.

Rozpoczęte badania penetracyjne pozwoliły na zlokalizowanie w okolicach jeziora Świdwie dalszych 5 podobnych, choć nieco mniejszych punktów osadniczych.

Materiały złożone są w Katedrze Archeologii UAM w Poznaniu.

Badania będą kontynuowane.

GRUDZIĄDZ - MNISZEK
woj. toruńskie
Stanowisko III

Uniwersytet im. Mikołaja
Kopernika w Toruniu
Instytut Archeologii i Etnografii
Muzeum Regionalne w Brodnicy

Badania prowadzili mgr Stanisław Kukawka i Marian Marciniak /autor sprawozdania/. Finansował WKZ w Toruniu i Muzeum Regionalne w Brodnicy. Pierwszy sezon badań. Stanowisko wydymowe, wielokulturowe. Obozowisko mezolityczne. osada neolityczna i z epoki brązu, nieliczne fragmenty naczyń wczesnośredniowiecznych /XI-XIII w. /.